

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 234.776 van 19 mei 2016**  
**in de zaak I. A. 211.194/VII-39.002**  
**II. A. 211.196/VII-39.003**  
**III. A. 211.655/VII-39.038.**

In zake : de NV NEUZENBERG  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Ilse Cuypers  
kantoor houdend te 2018 antwerpen  
Mechelsesteenweg 64, bus 101  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

**I. + II.**  
de OPENBARE VLAAMSE  
AFVALSTOFFENMAATSCHAPPIJ (OVAM)  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Bart Bronders  
kantoor houdend te 8400 Oostende  
Archimedesstraat 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

**III.**  
het VLAAMSE GEWEST  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Filip Vincke  
kantoor houdend te 8580 Avelgem  
Kasteelstraat 13  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de beroepen*

1. Het beroep in de zaak sub I, ingesteld op 27 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna: OVAM) van 8 november 2013 “houdende aanmaning van Neuzenberg NV tot het uitvoeren van een beschrijvend

bodemonderzoek met betrekking tot een grond gelegen aan de Koningin Astridlaan z/n 2070 Zwijndrecht (Burcht) kadastraal gekend Afd. 2, Sie A, nr 500 H 3”.

Het beroep in de zaak sub II, ingesteld op 27 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van OVAM van 14 november 2013 “inzake uitvoering beschrijvend bodemonderzoek en beslissing over de vrijstelling van de saneringsplicht historische bodemverontreiniging met minerale olie in het vaste deel van de aarde en in het grondwater - rapport M2137103 Verkennend bodemonderzoek Terrein Neuzenberg NV, Koningin Astridlaan 2070 Zwijndrecht (Burcht) (...)”.

Het beroep in de zaak sub III, ingesteld op 14 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de “Vlaamse Regering, Departement leefmilieu, Natuur en Energie, Afdeling Algemene zaken, Communicatie en Juridische Dienst, Juridische Dienst van 20 december 2013, waarbij het beroep ingesteld door Neuzenberg NV tegen de beslissingen van OVAM van 8 november 2013 en 14 november 2013 werden afgewezen als onontvankelijk”.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partijen hebben in alle zaken een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft telkens een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft in alle zaken een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft telkens een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben in alle zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 april 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ilse Cuypers, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Fatema Hosseini, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij in de zaken sub I en II, en advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij in de zaak sub III, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoekende partij is eigenaar van een perceel, kadastraal gekend onder afdeling 2, sectie A, nr. 500H3, aan de Koningin Astridlaan te 2070 Zwijndrecht, dat voorheen deel uitmaakte van de vroegere Sidal-site waar een aluminiumfabriek werd geëxploiteerd tot 1994.

De NV Stellae Scaldis is sedert eind 2011 opstalhouder van het terrein met het oog op de realisatie van een verkavelingsproject.

Het terrein is sedert 1992 het voorwerp geweest van verschillende bodemonderzoeken en -projecten.

3.2. De verzoekende partij vraagt op 9 september 2013 aan OVAM overeenkomstig artikel 23 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna: bodemdecreet) en artikel 50 en volgende van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna: Vlarebo), een vrijstelling van de saneringsplicht voor de op het voormelde perceel aangetroffen bodemverontreiniging op basis van een “rapport verkennend bodemonderzoek door erkend bodemsaneringsdeskundige Technosan” en een verslag van gerechtsdeskundige Langenaeker.

3.3. Met de in sub I bestreden beslissing van 8 november 2013:

- oordeelt OVAM overeenkomstig artikel 9 van het bodemdecreet dat een beschrijvend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd voor de aangetroffen ernstige nieuwe verontreiniging met niet-hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde en wijst zij de verzoekende partij op haar zelfstandige saneringsplicht die overeenkomstig artikel 11 van het bodemdecreet op haar rust;
- maant OVAM de verzoekende partij overeenkomstig artikel 22 van het bodemdecreet aan om een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren en vóór 1 september 2014 in te dienen voor de ernstige historische verontreiniging met hechtgebonden asbest en met zware metalen in het vaste deel van de aarde;
- oordeelt OVAM dat het asbest is aangetoond in de aanvulling met bouwpuin die op het terrein is aangetroffen en dat dit bouwpuin overeenkomstig artikel 2, 4° van het bodemdecreet niet wordt gekwalificeerd als bodemverontreiniging;
- verwijst OVAM voor wat betreft de ernstige historische verontreiniging met minerale olie in het vaste deel van de aarde en in het grondwater naar de vrijstelling van saneringsplicht die zij heeft verleend aan de verzoekende partij;
- wijst OVAM op de verplichting om de afvalstoffen op het terrein te verwijderen overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen (hierna: Materialendecreet).

3.4. Met de in sub II bestreden beslissing van 14 november 2013:

- stelt OVAM de verzoekende partij overeenkomstig de artikelen 22 en 23 van het bodemdecreet vrij van de verplichting om een beschrijvend bodemonderzoek en eventuele bodemsanering uit te voeren voor de ernstige historische verontreiniging met minerale olie in het vaste deel van de andere en in het grondwater;
- wijst OVAM op de verplichting om de afvalstoffen op het terrein te verwijderen overeenkomstig de bepalingen van het Materialendecreet.

3.5. De verzoekende partij stelt op 5 december 2013 bestuurlijk beroep in tegen de voormelde beslissingen van OVAM van 8 en 14 november 2013 in zoverre deze betrekking hebben op de kwalificatie van de verontreiniging met niet hechtgebonden asbest als nieuw, het bouwpuin met hechtgebonden asbest dat niet als bodemverontreiniging wordt beschouwd, en de “bijkomende inlichtingen” in verband met de verwijdering van afvalstoffen.

3.6. Met de in sub III bestreden beslissing van 20 december 2013 besluit de juridische dienst van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Algemene zaken, Communicatie en Juridische Dienst dat het bestuurlijk beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is omdat:

- tegen de beslissing van OVAM over de aard van de nieuwe verontreiniging met niet-hechtgebonden asbest geen beroepsmogelijkheid is voorzien;
- tegen de beslissing van OVAM dat het bouwpuin niet als bodemverontreiniging kan worden beschouwd overeenkomstig het bodemdecreet geen bestuurlijk beroep kan worden ingesteld;
- de bijkomende inlichting van OVAM met betrekking tot de verwijdering van afvalstoffen geen beslissing is die genomen werd in het kader van het bodemdecreet en er derhalve ook geen bestuurlijk beroep is voorzien in het bodemdecreet tegen dergelijke beslissing.

3.7. Op 4 februari 2014 vraagt de verzoekende partij aan OVAM overeenkomstig artikel 12 en 23 van het bodemdecreet en artikel 50 en volgende, Vlarebo, een vrijstelling voor de historische bodemverontreiniging met

hechtgebonden asbest en zware metalen in het vaste deel van de aarde, en de betwiste nieuwe bodemverontreiniging met niet-hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde.

3.8. Op 7 april 2014 oordeelt OVAM dat de verzoekende partij:

- niet aantoont dat zij conform de bepalingen van artikel 23, §2, van het bodemdecreet niet verplicht is om het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren voor de historische bodemverontreiniging met hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde, en dat zij conform de bepalingen van artikel 12, § 2, van het bodemdecreet niet verplicht is om het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren voor de nieuwe bodemverontreiniging met niet-hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde;
- wel aantoont dat zij conform de bepalingen van artikel 23, §2, van het bodemdecreet niet verplicht is om het beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren voor de historische bodemverontreiniging met zware metalen in het vaste deel van de aarde.

In die beslissing vermeldt OVAM onder andere het volgende, nadat zij het standpunt van de verzoekende partij omtrent de aard van de verontreiniging heeft weergegeven:

“(…)

Verder worden in de aanvraag vrijstelling saneringsplicht van 4 februari 2014 geen nieuwe elementen ten opzichte van vroeger aangedragen op basis waarvan de OVAM op dit moment van oordeel zou zijn waarom de bodemverontreiniging in kwestie als historisch zou moeten worden gekwalificeerd. De OVAM kan op dit ogenblik dan ook alleen maar bevestigen, dat haar op elk moment technische gegevens mogen worden aangereikt en dat zij zeker bereid is om die te beoordelen.

Aangezien op dit ogenblik de OVAM bij haar standpunt blijft, en ervan uitgaat dat de bodemverontreiniging is ontstaan in 1997, blijft de kwalificatie van nieuwe bodemverontreiniging gehandhaafd en gebeurt de aanvraag vrijstelling saneringsplicht op basis van artikel 12, §2 van het Bodemdecreet

(…)”

3.9. De verzoekende partij dient op 6 mei 2014 een bestuurlijk beroep tegen deze laatste beslissing van OVAM in voor zover deze betrekking heeft op de weigering van de vrijstelling van saneringsplicht voor wat betreft de historische bodemverontreiniging met hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde.

3.10. Op 28 december 2014 verklaart de bevoegde minister het voormelde bestuurlijk beroep van de verzoekende partij gegrond, heft de voormelde beslissing van OVAM van 7 april 2014 op “voor wat betreft de historische verontreiniging met hechtgebonden asbest” en beslist dat de verzoekende partij aantoont dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 23, § 2, van het bodemdecreet “voor wat betreft de historische bodemverontreiniging met hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde op de grond”.

3.11. Op 10 augustus 2015 stelt OVAM:

- de verzoekende partij vrij van de verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek en eventuele bodemsanering voor de nieuwe bodemverontreiniging met niet-hechtgebonden asbest;
- dat de verzoekende partij niet verplicht is om in te gaan op de aanmaning van 8 november 2013 om een beschrijvend bodemonderzoek en eventuele bodemsanering uit te voeren voor deze nieuwe bodemverontreiniging.

#### *IV. Samenvoeging*

4. De goede rechtsbedeling is gediend met een samenvoeging van de drie zaken die niet alleen, zoals blijkt uit de feiten uiteenzetting, in feite nauw met elkaar verbonden zijn, maar ook dezelfde rechtsvragen oproepen.

## *V. Onderzoek van de ontvankelijkheid*

### *Eerste zaak*

#### *Exceptie van de verwerende partij*

5. De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing louter een aanmaning inhoudt tot beschrijvend bodemonderzoek voor een historische verontreiniging met hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde, dat moet worden ingediend tegen 1 september 2014. Zij stelt verder dat die aanmaning in geen van de drie middelen wordt bestreden. De middelen bestrijden enkel vermeldingen in de bestreden beslissing die afsplitsbaar zijn, geen aanmaning of bevel inhouden en geen rechtsgevolgen hebben of verhinderen. Het annulatieberoep is bijgevolg niet ontvankelijk.

6. De verzoekende partij repliceert dat de bestreden beslissing niet beperkt is tot de aanmaning zoals de verwerende partij stelt. De volgens de verwerende partij loutere vermeldingen in de bestreden beslissing zijn volgens de verzoekende partij beslissingen die haar rechtspositie negatief beïnvloeden en dus aanvechtbaar zijn.

#### *Beoordeling*

7. De organisatie in het bodemdecreet van de saneringsplicht verschilt naargelang de bodemverontreiniging nieuw dan wel historisch is. Voor nieuwe bodemverontreiniging geldt voor de saneringsplichtige een zelfstandige of autonome saneringsplicht. In dat geval volgt de saneringsplicht rechtstreeks uit de artikelen 9 en 11 van het bodemdecreet zonder dat een aanmaning of aanwijzing van OVAM is vereist. De saneringsplichtige dient immers *onverwijld* een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren, tenzij hij OVAM kan overtuigen om een vrijstelling te verlenen. In het geval van historische bodemverontreiniging geldt er geen zelfstandige of autonome saneringsplicht. De saneringsplicht ontstaat

dan immers eerst na een aanmaning door OVAM overeenkomstig artikel 22 van het bodemdecreet.

8. De verzoekende partij is bij OVAM-besluit van 14 november 2013 vrijgesteld van de saneringsplicht voor de historische bodemverontreiniging met minerale olie in het vaste deel van de aarde en in het grondwater, bij ministerieel besluit van 28 december 2014 vrijgesteld van de saneringsplicht voor de historische bodemverontreiniging met hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde, en bij OVAM-besluit van 10 augustus 2015 vrijgesteld van de saneringsplicht voor de nieuwe bodemverontreiniging met niet-hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde.

9. De verzoekende partij voert, na afstand ter zitting van haar eerste middel, nog twee middelen aan. In het tweede middel betwist zij de kwalificatie van het bouwpuin als afvalstof en niet als historische verontreiniging. In het derde middel betwist zij dat er een rechtsgrond is in het bodemdecreet om ten titel van bijkomende inlichting erop te wijzen dat de op het terrein aanwezige afvalstoffen moeten worden verwijderd volgens het Materialendecreet.

10. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat op het terrein hechtgebonden asbest werd aangetroffen in het vaste deel van de aarde, meer bepaald dat het asbest is aangetoond in de aanvulling met bouwpuin die op het terrein is aangetroffen. Die aanwezigheid van bouwpuin wordt met toepassing van artikel 2, 4°, van het bodemdecreet in de bestreden beslissing “niet gekwalificeerd als een bodemverontreiniging en kan bijgevolg geen ernstige bodemverontreiniging vormen in de zin van artikel 2, 5° van het bodemdecreet”.

Artikel 2, 4°, van het bodemdecreet definieert bodemverontreiniging als “aanwezigheid van stoffen of organismen, veroorzaakt door menselijke activiteiten, op of in de bodem of opstallen, die de kwaliteit van de bodem op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloeden of kunnen beïnvloeden”.

Door het op het terrein aanwezige bouwpuin niet te kwalificeren als bodemverontreiniging geeft OVAM te kennen dat het de kwaliteit van de bodem noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks nadelig beïnvloedt of kan beïnvloeden. Voor de verzoekende partij geldt bijgevolg wat het aanwezige bouwpuin betreft geen saneringsplicht krachtens het bodemdecreet. Zij kan dan ook niet gegriefd zijn door het feit dat zij geen vrijstelling kan vragen voor een saneringsplicht die zij in toepassing van het bodemdecreet niet heeft.

11. De “bijkomende inlichting” in de bestreden beslissing over de verplichting op grond van het Materialendecreet tot het verwijderen van de op het terrein aanwezige afvalstoffen, berokkent de verzoekende partij evenmin een onmiddellijk en rechtstreeks nadeel vermits deze loutere vermelding niet van die aard is dat ze de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt of beoogt te wijzigen. Het al dan niet vermelden van de betrokken passus wijzigt niets aan haar rechtspositie ter zake die rechtstreeks volgt uit het Materialendecreet.

12. De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk.

#### *Tweede zaak*

##### *Exceptie van de verwerende partij*

13. De verzoekende partij stelt dat zij belang heeft bij haar beroep omdat zij “rechtstreeks geraakt [wordt] door de bestreden beslissing die voor haar een verplichting inhoudt afvalstoffen te verwijderen”.

14. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij. De in de bestreden beslissing vermelde “bijkomende inlichting” is geen aanmaning of bevel, brengt geen rechtsgevolgen tot stand en verhindert evenmin “dat er rechtsgevolgen tot stand zouden komen”. De verplichting tot verwijdering van “afvalstoffen die in strijd met dat

(Materialen)decreet werden achtergelaten” volgt uit dat decreet en de uitvoeringsbesluiten zelf. Aan die decretale verplichting wordt helemaal niets toegevoegd door deze vermelding in de bestreden beslissing.

15. De verzoekende partij repliceert dat “deze vermelding in het kader van burgerrechtelijke procedures mogelijk door derde partijen tegen haar zal worden gebruikt” en zij “dan ook wel degelijk belang” heeft bij haar beroep.

### *Beoordeling*

16. De “bijkomende inlichting” in de bestreden beslissing over de *verplichting* op grond van het Materialendecreet tot het verwijderen van de op het terrein aanwezige afvalstoffen, berokkent de verzoekende partij geen onmiddellijk en rechtstreeks nadeel vermits deze loutere vermelding niet van die aard is dat ze de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt of beoogt te wijzigen. Het al dan niet vermelden van de betrokken passus wijzigt niets aan haar rechtspositie ter zake die rechtstreeks volgt uit het Materialendecreet.

17. De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk.

## *VI. Onderzoek van het enig middel*

### *Derde zaak*

#### *Onderzoek van het enig middel*

18. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 12, 23 en 153 van het bodemdecreet, de artikelen 10, 11 en 33 van de Grondwet “en noodzaak aan grondwetsconforme interpretatie”, de schending van het zorgvuldigheids- het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel en het verbod van machtsoverschrijding.

De verzoekende partij wijst op haar aangetekend schrijven van 9 september 2013 waarbij zij OVAM verzocht haar een vrijstelling van de saneringsplicht te verlenen met betrekking tot de aanwezige historische verontreinigingen met toepassing van artikel 23, §2, van het bodemdecreet. OVAM heeft hierop de twee voormelde beslissingen van 8 en 14 november 2013 genomen waartegen de verzoekende partij beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering, meer bepaald tegen de kwalificatie nieuwe verontreiniging met niet-hechtgebonden asbest, kwalificatie bouwpuin en de vermelding in verband met de noodzaak tot verwijdering van afvalstoffen. Deze beslissingen zijn genomen naar aanleiding van de aanvraag tot vrijstelling van saneringsplicht waartegen het bodemdecreet een georganiseerd administratief beroep bij de Vlaamse regering voorziet. De Vlaamse regering is “de bevoegdheid toegewezen een administratief beroep uit te oefenen ten aanzien van de beslissingen van OVAM inzake vrijstellingsaanvragen”. De bestreden beslissing besluit volgens de verzoekende partij ten onrechte tot de onontvankelijkheid van haar beroep.

Beide beslissingen van OVAM moeten op zich als één enkele bestuurshandeling worden beschouwd ook al liggen hier verscheidene motieven aan ten grondslag. De Vlaamse regering lijkt deze bestuurshandelingen op te delen in tal van beslissingen waarbij tegen sommige wel en tegen andere geen beroepsmogelijkheid zou openstaan naargelang de bezwaren. Dergelijk onderscheid vindt geen grondslag in het bodemdecreet en houdt tevens een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Door aan de verzoekende partij een beroepsmogelijkheid te ontfemen “heeft de Vlaamse regering een onzorgvuldige beoordeling uitgevoerd van de rechtsgrondslag, hetgeen een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt”. Bovendien is het standpunt van de Vlaamse regering onredelijk omdat de verzoekende partij de mogelijkheid tot een tweede beoordeling wordt ontnomen. Tevens is het standpunt van de Vlaamse regering onvoldoende onderbouwd, waar het eenvoudigweg en onterecht stelt dat geen beroepsmogelijkheid voorhanden is.

19. De verzoekende partij benadrukt in de memorie van wederantwoord dat de beslissingen van OVAM van 8 en 14 november 2013 een rechtstreeks gevolg zijn van haar aanvraag tot vrijstelling van 9 september 2013. Beide beslissingen zijn intrinsiek met elkaar verbonden en volgen elkaar logisch op. In de aanmaning tot beschrijvend bodemonderzoek (hierna: BBO) van 8 november 2013 werd geen aanmaning opgenomen inzake de verontreiniging met minerale olie, omdat op 14 november 2013 hiervoor een vrijstelling werd verleend en anderzijds bevat de beslissing van 14 november 2013 geen vrijstelling inzake hechtgebonden asbest en zware metalen waardoor bij beslissing van 8 november 2013 hiervoor een aanmaning volgde. Deze beslissingen zijn beslissingen over de aanvragen tot vrijstelling van de saneringsplicht, waartegen overeenkomstig artikel 23, § 4, van het bodemdecreet administratief beroep openstaat. Overigens heeft de verzoekende partij een aanvraag tot vrijstelling aan OVAM gericht op 4 februari 2013, maar dit neemt de beroepsmogelijkheid conform artikel 23, § 4, van het bodemdecreet niet weg. Tegen de aanmaningen van OVAM om een BBO op te maken, staat wel degelijk een georganiseerd administratief beroep open, conform de artikelen 22, 108 en 112 van het bodemdecreet juncto artikel 153-155 van het bodemdecreet. De Vlaamse regering diende zich dan ook in elk geval uit te spreken over het administratief beroep van de verzoekende partij van 5 december 2013. Het is evenmin correct dat geen middelen in het administratief beroep tegen de beslissing van 14 november 2013 konden worden aangevoerd aangezien het beroep gericht was tegen de vermelding over de verwijdering van de ter plaatse aangetroffen afvalstoffen.

Ten onrechte stelt het Vlaamse Gewest dat de verzoekende partij een beroepsmogelijkheid heeft inzake de kwalificatie van het niet-hechtgebonden asbest als nieuwe verontreiniging en van het bouwpuin als afvalstof op grond van de artikelen 51 en 52 Vlarebo. Deze laatste bepalingen voorzien in de mogelijkheid tot het aanvragen van een vrijstelling van saneringsplicht, hetgeen de verzoekende partij heeft gedaan op 4 februari 2013, en niet het betwisten van de kwalificaties. Daartoe diende inderdaad de administratieve beroepsmogelijkheid te worden benut.

### *Beoordeling*

20. De verzoekende partij is bij OVAM-besluit van 10 augustus 2015 vrijgesteld van de saneringsplicht voor de nieuwe bodemverontreiniging met niet-hechtgebonden asbest in het vaste deel van de aarde. In zoverre het middel gericht is tegen de onontvankelijkverklaring in de bestreden beslissing van het administratief beroep van de verzoekende partij omdat tegen de beslissing van OVAM van 8 november 2013 over de aard van de nieuwe bodemverontreiniging met niet-hechtgebonden asbest geen beroepsmogelijkheid is voorzien, stelt de verzoekende partij zelf dat “haar vordering inmiddels zonder voorwerp” is. Het middel is in zoverre bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.

21. In zoverre het middel gericht is tegen de onontvankelijkverklaring in de bestreden beslissing van het administratief beroep van de verzoekende partij omdat tegen de beslissing van OVAM dat het bouwpuin niet als bodemverontreiniging kan worden beschouwd geen bestuurlijk beroep kan worden ingesteld, dient te worden vastgesteld dat dit aspect van de in de eerste zaak bestreden beslissing van OVAM geen beslissing is in zin van artikel 12, § 4, en/of artikel 23, § 4, van het bodemdecreet. Bij de onontvankelijkverklaring van de eerste zaak werd immers vastgesteld dat door de niet-kwalificatie als bodemverontreiniging van het op het terrein aangetroffen bouwpuin er voor de verzoekende partij immers, in toepassing van het bodemdecreet, geen saneringsplicht geldt en dat zij bijgevolg van een niet bestaande saneringsplicht ook niet kan worden vrijgesteld.

22. In zoverre het middel gericht is tegen de onontvankelijkverklaring in de bestreden beslissing van het administratief beroep van de verzoekende partij omdat de bijkomende inlichting van OVAM met betrekking tot de verwijdering van afvalstoffen geen beslissing is die genomen werd in het kader van het bodemdecreet en daartegen geen bestuurlijk beroep is voorzien in het bodemdecreet, dient te worden vastgesteld dat dit aspect van de in de eerste en tweede zaak bestreden beslissingen geen beslissingen zijn in de zin

van artikel 12, § 4, en/of artikel 23, § 4, van het bodemdecreet. Bij de onontvankelijkverklaring van de voormelde zaken werd immers vastgesteld dat die bijkomende inlichting niets aan de rechtspositie van de verzoekende partij in verband met de verplichting tot verwijdering van de op het terrein aanwezige afvalstoffen wijzigt aangezien die rechtstreeks volgt uit het Materialendecreet.

23. Het enige middel is, in zoverre ontvankelijk, niet gegrond.

### **BESLISSING**

**1. De zaken A. 211.194/VII-39.002, A. 211.196/VII-39.003 en A. 211.655/VII-39.038 worden gevoegd.**

**2. De Raad van State verwerpt de beroepen.**

**3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 525 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Eric Brewaeys,  | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc, | staatsraad,      |
| Peter Sourbron, | staatsraad,      |
| bijgestaan door |                  |
| Bart Tettelin,  | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bart Tettelin**

**Eric Brewaeys**